

Sygn. akt IV KK 185/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Marian Buliński

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Grzegorza Krysmanna
w sprawie K. T.

skazanego z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 23 stycznia 2018 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
niekorzyść

od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 2 grudnia 2016 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt XXI K (...)

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze łącznej (pkt 1.e) i w tym zakresie przekazuje sprawę do
ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w K.**

UZASADNIENIE

K. T. stanął pod zarzutem popełnienia 4 przestępstw (opisanych w akcie oskarżenia w pkt XLI – XLIV) zakwalifikowanych z:

1 - art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust.1 i 3 i art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

2 - z art. 55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.;

3 – 278 § 2 k.k.;

4 – 278 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 25 maja 2016 r. w sprawie sygn. akt XXI K (...) uznał oskarżonego za winnego wszystkich zarzuconych mu czynów i skazał go za pierwszy z opisanych wyżej czynów na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, za drugi, na karę 3 lat i miesiąca pozbawienia wolności, a za dwa pozostałe na kary po 4 miesiące pozbawienia wolności (odpowiednio pkt 21 – 24 tego wyroku). Kary te zostały połączone karą łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 25).

Wyrok ten zaskarżony został apelacjami Prokuratora Okręgowego w K. na niekorzyść K. T. w zakresie pkt 21 oraz obrońcy w zakresie czynów 21, 22 i 24.

Sąd Apelacyjny w K. wyrokiem z dnia 2 grudnia 2016 r. w sprawie II AKa (...) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił punkt 21 tego orzeczenia i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. orzekł nową karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie utrzymano w mocy wyrok SO.

Kasację od tego wyroku, w części dotyczącej orzeczenia kary łącznej, na niekorzyść skazanego, wywiódł w dniu 8 maja 2017 r. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny i podniósł w niej zarzut:

- rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegającego na orzeczeniu wobec oskarżonego K. T. kary łącznej pozbawienia wolności w rozmiarze niższym od najwyższej z jednostkowych kar pozbawienia wolności podlegających łączeniu.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut podniesiony w kasacji jest oczywiście zasadny.

Sąd Apelacyjny, jako podstawę orzeczenia kary łącznej powołał między innymi art. 86 § 1 k.k. Zgodnie z tym przepisem sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W niniejszej sprawie, Sąd Apelacyjny uchylił do ponownego rozpoznania rozstrzygnięcie zawarte w pkt 21 wyroku Sądu Okręgowego, łączeniu zatem podlegały kary wymierzone za czyny opisane w pkt 22, 23 i 24 orzeczenia SO. Najwyższą z tych kar była kara 3 lat i miesiąca pozbawienia wolności wymierzona za czyn opisany w pkt 22 wyroku SO.

Tym samym, zgodnie z przytoczoną dyspozycją art. 66 § 1 k.k. kara ta stanowiła dolną granicę możliwej do orzeczenia kary łącznej.

Tymczasem Sąd Apelacyjny orzekł wobec skazanego karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W tej sytuacji, pozostaje jedynie stwierdzić, że zarzut podniesiony w kasacji jest w pełni zasadny.

Skutkiem powyższej konkluzji było uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej i w tym zakresie przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w K. do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ten winien orzec karę łączną zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

r.g.